Jees: Jamne meie woimuſt kuĺ ſelle Cabbi, kes meid on armastanud: ſüs: hakkas ſe haige ſure heälega ütlema: hästi, woimuſt kuĺ, kuĺ, hästi, hästi, ſelle Cabbi kes meid on armastanud. Oh truuſt! ehk oh kui truu ning ustaw olled sinna, armas Jesus. Kui ta sai Jesuſe lauale olnud, ſüs lauldi: Jesuſele minna ellan, kui ta Ommo surren ka. n. t. s. Temma olli pärraſt roggone waid, ja laskis ennese ette luggeda: Oh Jesus simo mälletus, ſe annab mulle rõnus: duſt. n. t. s. ja ſüs heitis ta hinge neäri ku 16 päwal, kui ta käis kuĺtkümmend aastat.

Noenidſus.

Selle ſinnatſe lambrise ello ja surmon ſe pärraſt kirjaſe üllespandud. 1) Et kein, kes ſedda ſawad nähha, õppinſid moiſtma, mis ſuur kasso ja rõmo ſe ellus ja ſurmas: ſadab nui innimenne järgeste pühha kirja loeb.

2) Kes weel mitte, ehk mitte õiete ei moista kirja luggeda, kui nemmad ükheſt teiſest ni palio head kuulwad, ſüs on nen-

de